

## Aleg 238

## Sprawozdanie

komisyi administracyjnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie stoł. król. miasta Krakowa na pobór opłaty gminnej na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych, koncertów i wszelkich innych przedstawień i widowisk oraz balów.

## Wysoki Sejmie!

W mieście Krakowie obowiązuje dotychczas ustawa krajowa z dnia 15. stycznia 1910 Nr. 48 Dz. u. kr., na zasadzie której służy miastu prawo poboru opłat od widowisk, przedstawień teatralnych i t. d., zakres jej działania jest jednak bardzo ograniczony.

Dlatego Rada miejska krakowska na posiedzeniu z dnia 24. kwietnia 1913 uchwaliła projekt ustawy o zezwolenie na pobór opłaty gminnej na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych, koncertów i t. d. z rozszerzonym za kresem działania, a sprawozdanie Wydziału krajowego, zgodnie z prośbą miasta Krakowa, zdążyła do zmiany obowiązującej ustawy wyżej powołanej i do uchwalenia nowego projektu ustawy.

Motywy, który skłonił Wysoki Sejm do uchwalenia ustawy z dnia 15. stycznia 1910 Nr. 48 Dz. u. kr. była konieczność zasilenia funduszków gminy, aby mogła łatwiej wypełnić obowiązki, wynikające z ustawy o przynależności z dnia 3. grudnia 1863 l. 105 Dz. u. p. co do pieczy nad ubogimi.

Wydatki zwyczajne na cele opieki na ubogimi przedstawiają się wedle budżetów miejskich w sposób następujący:

w roku 1910	.	.	.	215.761 K
" " 1911	.	.	.	257.355 "
" " 1912	.	.	.	267.958 "
" " 1913	.	.	.	315.166 "

Z zestawienia powyższego okazuje się, że wydatki w tym dziale nadzwyczajnie wzrastają.

Dochody, jakie na ten cel przy zastosowaniu ustawy z 15. stycznia 1910 Nr. 48 Dz. u. kr. wpłynęły do kasy miejskiej, przedstawiają nieznaczne cyfry, a mianowicie:

w roku 1910	.	.	31.511 K 04 h
" " 1911	.	.	85.089 " 62 "
" " 1912	.	.	103.367 " 29 "

i nie stoją w odpowiednim stosunku do sumy wydatków na cele dobroczynności publicznej, które z roku na rok wzrastać będą, zwłaszcza obecnie, kiedy do miasta Krakowa przyłączone zostały gminy podmiejskie z ludnością przeważnie ubogą, skutkiem czego zarząd miasta na zasadzie ustawy o przynależności z dnia 5. grudnia

1896 l. 222 Dz. u. p. na nadzwyczajne wydatki w dziale budżetowym dobroczynności publicznej wystawionym być musi.

Z przyłączeniem gmin sąsiednich do miasta Krakowa połączonym jest koniecznie obowiązek miasta do tworzenie nowych zakładów humanitarnych, których powstawanie jest już w toku, bądź też do tworzenia których gmina w najbliższej przyszłości przystąpić musi, a co nadzwyczajny za sobą pociąga nakład.

To wszystko Wydział krajowy zupełnie słusznie wziął pod rozwagę w swem sprawozdaniu, co i komisya administracyjna w zupełności podziela i łącznie z Wydziałem krajowym wnosi:

**Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony pod % projekt ustawy.**

Przewodniczący :

*Łahodyński.*

Sprawozdawca :

*Maiss.*

# Ustawa

z dnia . . . . . o zezwoleniu gminie stoł. król. miasta Krakowa na pobieranie opłat gminnych na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych i wszelkich innych przedstawień, koncertów, widowisk, zabaw oraz balów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

## Art. I.

Gmina stoł. król. miasta Krakowa pobierać będzie opłaty gminne na cele dobroczynności publicznej od koncertów, przedstawień teatralnych oraz od innych przedstawień, zabaw i balów, widowisk i produkcji jak wogóle od wszelkich przedsięwzięć, których celem jest dostarczenie publiczności rozrywki za opłatą, pobieraną bądźto w formie biletów wstępu, bądźto w innej formie.

## Art. II

Opłaty w art. I. ustanowione, będą pobierane z reguły w procentach od ceny sprzedanych biletów wstępu względnie w procentach od innej opłaty, uiszczonej za wstęp (art. III. 1, 2, 3).

W przypadkach zaś, w których nie da się zastosować tego sposobu wymiaru opłaty owe wymierzane będą w sposób ryczałtowy (art. III. 4, 5 i art. IV).

## Art. III.

W szczególności ustanawia się opłaty następujące:

1. od przedstawień w teatrach różnaitości (Variété, orfeum, colosseum i t. p), od kabaretów, dalej od przedstawień w teatrach świetlnych, jak kinematografu lub inne tego typu już istniejące lub w przyszłości powstać mogące przedsiębiorstwa, 20% od ceny biletów wstępu;

2. od tych przedstawień teatralnych, na których ciąży już 5<sup>o</sup>/<sub>o</sub> opłata na rzecz emerytalnego funduszu artystów teatrów miejskich, 5<sup>o</sup>/<sub>o</sub> od ceny biletów;

3. od przedstawień teatralnych, nie objętych ustępem drugim, od koncertów, balów, widowisk, produkcji i innych przedstawień i przedsięwzięć w rozumieniu art. I., po 10% od ceny biletów lub innej opłaty za wstęp.

Tu należą między innymi także: wieczorki, poranki, żywe dzienniki, loterye fantowe, festyny, kiermasze, wszelkiego rodzaju wystawy, panoramy, fotoplastikony, menażerye, wloty balonów i aeroplanów i inne widowiska zabawowe lub sportowe, rauty, reduty i t. p.

4. Kawiarnie, restauracye i t. p. inne przedsiębiorstwa, które urządzają bezpłatne koncerty lub jakiegokolwiek inne widowiska czy produkcyę, opłacać mają ryczałt od 10 hal do 20 K. za każdy dzień koncertu, czy widowiska. Wysokość ryczałtu w każdym poszczególnym przypadku ustali Magistrat zależnie od frekwencyi gości.

Te postanowienia o ryczałcie odnoszą się także:

a) do tych wszystkich przedsiębiorstw, które za urządzone przez nie widowiska i przedstawienia w rozumieniu artykułu I., pobierają od publiczności opłatę w taki sposób iż nie da się zastosować wymiaru procentowego, o jakim mowa w ustępie 1., 2. i 3. tego artykułu; oraz

b) do przedsiębiorstw, utrzymujących dla rozrywki swych gości gramofony, automatyczne fortepiany i wogóle inne automaty świetlne (mutuoskopy), automaty muzyczne wokalne i t. p.

5. Od każdego karuzelu i huśtawki pobieraną będzie opłata ryczałtowa w stosunku po 15 koron miesięcznie za czas prowadzenia przedsiębiorstwa.

#### Art. IV.

Zabawy, przedstawienia i t. p. (art. I.), urządzone przez stowarzyszenia, służące wyłącznie celom towarzyskim, oświatowym lub humanitarnym, nie podlegają opłacie:

a) jeżeli one leżą w okresie statutowej działalności odpowiednich stowarzyszeń, oraz

b) jeżeli wstęp na nie dozwolony jest tylko członkom stowarzyszenia lub ich rodzinom.

Stowarzyszenia te mają jednak uiszczać postanowioną w tej ustawie opłatę od wstępów pobieranych od osób, nie będących ich członkami.

Magistrat może w tych przypadkach pobierać w miejsce opłaty procentowej opłatę ryczałtową.

#### Art. V.

Nie podlegają opłacie:

a) odczyty i wykłady mające na celu szerzenie oświaty,

b) przedstawienia i tym podobne, w art. I. i III. opisane widowiska, urządzone w budynkach szkolnych przez uczniów szkół ludowych, średnich lub wyższych zakładów naukowych.

#### Art. VI.

Niekosztujące więcej niż 1 koronę bilety wstępu na przedstawienia teatralne i koncerty nie podlegają opłacie.

Przepis ten odnosi się tylko do przedstawień teatralnych w ścisłym tego słowa znaczeniu t. j. do dramatów, oper i operetek, tudzież do koncertów nie połączonych z innymi widowiskami lub z podawaniem potraw i napojów.

Art. VII.

Osoby, urządzające przedstawienia i widowiska w art. I. i III. wymienione, odpowiedzialne są za wniesienie do Kasy miejskiej opłat, ustawą niniejszą postanowionych.

Opłaty zaległe ściągać będzie od nich Magistrat na podstawie § 4. rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. Nr. 96.

Art. VIII.

Przepisy wykonawcze, które wyda Magistrat jednocześnie z wprowadzeniem tej ustawy w życie, zawierać będą szczególnie postanowienia co do sposobu uiszczania opłat, wymiaru ryczałtu i kontroli.

Art. IX.

Przekroczenia niniejszych przepisów, o ile nie podpadają pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karać będzie Magistrat miasta Krakowa grzywną do 200 koron lub wrazie nieściągalności aresztem do 20 dni.

Art. X.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w miesiąc po jej ogłoszeniu, a jednocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 15. stycznia 1910, Nr. 48. Dz. u. kraj.

Art. XI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z Moim Ministrem Skarbu.

---

